

[Ministeren for kulturelle anliggender]

frem, hvis et folketingsflertal ønsker det, og gøre det til et finanslovsanliggende.

Det fremgår også af bemærkningerne, at man ønsker at kunne gribe kompenserende ind, hvis Musikrådet f.eks. udsulter et eller andet område, som et politisk flertal gerne ser støttet. Her mener jeg – som også både fru Hanne Severinsen og hr. Fischer – at vi rører ved et meget væsentligt politisk spørgsmål, som bør underkastes endnu en overvejelse.

Jeg skal vende tilbage til det, men forinden vil jeg godt knytte nogle bemærkninger til den bevillingsoversigt, der er optrykt som bilag til kulturudvalgets betænkning.

Det er jo en selvfølge, som jeg også nævnedede det før i forbindelse med Vestjysk Symfoniorkester, at Folketinget over for Musikrådet kan tilkendegive visse forudsætninger for administrationen af de forøgede bevillinger, som tilføres musiklovsområdet i forbindelse med lovrevisionen, og som rådet i øvrigt principielt frit kan råde over.

Jeg må imidlertid sige, at jeg nærer meget stor betænkelighed ved, at man går så langt ned i detaljerne, som kulturudvalget har ønsket det, og som man kan se af den bevillingsoversigt, der følger med kulturudvalgets betænkning. Man har, som bl.a. fru Hanne Severinsen sagde, med kroners nøjagtighed fordelt de bevillinger, der ønskes tilført området i årene 1988–90 på 27 formål, hvilket vanskeliggør Musikrådets arbejde i de kommende år i urimelig grad. Musikrådet har ikke alene ret, men også pligt til år for år nøje at følge udviklingen inden for hele det danske musikliv i alle dets former og afpasse fordelingen af midlerne efter denne udvikling, og nu sidder man altså her og låser det fast på 27 punkter. Det vil vanskeliggøre, for ikke at sige umuliggøre Musikrådets forpligtelser, hvis denne udspecificerede anvisning skal overholdes på alle punkter.

Jeg håber derfor, at vi, når vi får sagen op igen i kulturudvalget, kan drøfte en måske smidigere ordning, f.eks. en mere gruppeopdelt bevillingsoversigt eller en formulering om, at man ønsker bevillingerne forøget i overensstemmelse med de retningslinjer – og jeg understreger, at det er retningslinjer – som er angivet i den økonomiske oversigt, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Jeg siger dette, fordi jeg også føler et ansvar for den måde, midlerne skal administres

på, selv om jeg ikke synes om, at vi er kommet op på det niveau, som vi faktisk er kommet op på.

Jeg har forstået af betænkningen og også på fru Ingerlise Koefoeds bemærkninger her i dag, at der i formuleringen yderligere er tænkt på, at visse formål kan trækkes ud af Musikrådets regi, eller at der skulle være en bemyndigelse til at tage initiativer, som skulle kunne gøre det muligt at tage ting op, som – som det siges – Musikrådet udsulter.

Det er et væsentligt politisk problem, og jeg synes også, vi skulle finde en løsning på det for at sikre en politisk lagt ramme omkring Musikrådets virksomhed. Et ønske herom er jo gået igennem alle de diskussioner, vi har haft, bl.a. om spørgsmålet om budgetindsigt og om det, vi nu taler om, detaljeringsgrad eller ikke detaljeringsgrad.

Det er vanskelige spørgsmål, men jeg vil gerne være med til at drøfte, hvordan man kan finde et remedium, en vej, nogle formuleringer, så man kunne nå det, som det tilsyneladende er flertallets ønske at man skal nå, og som også ville være et instrument, som kunne løse nogle af de problemer, vi har her. Jeg håber, vi kan tage det op, og jeg er i hvert fald parat til at prøve at komme med nogle formuleringer, som kunne løse dette principielle problem.

Derfor er jeg glad for, at der bliver tale om en fornyet udvalgsbehandling, hvor vi også kan tale om Sjællands Symfoniorkester, for jeg er ikke umiddelbart – det har jeg også givet udtryk for i et svar til kulturudvalget – tiltalt af tanken om, at der skal pålægges amatørerne en forpligtelse til at betale til landsdelsorkestrene, fordi jeg ved, hvor regningen i så fald, med det system vi har, vil ende, nemlig i Kulturministeriet.

Søren Hansen (S):

Jeg ville mene, at flertallet skulle være mere åbent over for de synspunkter, som kommer fra det, der nu er mindretallet, end mindretallet var over for det, der nu er flertallet, da vi fremsatte lovforslaget sidste år. Siden vi havde førstebehandlingen, og medens vi i øvrigt har arbejdet med denne sag, vel i 1½–2 måneder, har der været fuldstændig koldt, og der har været lukket helt af.

Jeg synes ikke, der kan rykkes meget på det, der er nået her, men jeg synes, vi skal